

GAMMON

Nr. 22, September 1991

SYRLIGE
DROPS

side 3

INTERVIEW
MED EN
VERDENS-
MESTER

side 8-9

VM-
RESULTATER

side 25

RATING-
LISTER

side 28-27

JYSKE
MESTER-
SKABER 91

side 32-33

KRIMINEL
BACK-
GAMMON

side 34-39

VM i Monte Carlo stor dansk skuffelse

Årets verdensmesterskab i Monte Carlo blev ikke nogen dansk succes. Med syv deltagere i mesterrækken, syv i mellemrækken og tre i begynderrekken var vi ellers fint repræsenterede. Bedste relative resultat stod Erik Gravgaard for, da han kom blandt de sidste 32 i hovedturneringen. Jacob Juhl tabte i mellemrækken i semifinalen i Last Chance og Jan Busch tabte i kvartfinalen hos begynderne. Ellers stod der Tyskland på det hele. Verdensmester blev Michael Meyburg, der vandt Nordic Opens mellemrække i år. Nummer to blev også en tysker, og for at det ikke skal være løgn blev både super-jackpotten og first consolation skam også vundet af Tyskland.

Dansk Backgammon Forbund er flyttet til Hellerup

DBF er flyttet fra kælderlokalerne på Harsdorffsvej til en tre-etagers villa på Gersonsvej 25 i Hellerup lige ved S-togsstationen. Forbundet har nu ansat en fast tilknyttet sekretær, Joan Andersen, der daglig tager alle telefoner mellem klokken 10 og 15 på nummeret 39-40-06-07. Formand Erik Gravgaard og næstformand, Chris Ternel, vil også daglig være at træffe på Gersonsvej.

GAMMON

ISSN 0904-8944 ©

Udgivet af:

Dansk Backgammon Forbund,

Gersonsvej 25,

DK-2900 Hellerup

Tlf. 39 - 40 06 07

Fax. 39 - 40 01 44

Postgiro 2 91 92 65

Ansvarshavende redaktør: Chris Ternel

Redaktion og annonceekspedition:

Chris Ternel og Erik Gravgaard

Bladet udgives jævnligt til forbundets medlemmer samt andre interesserede.

© Ethvert eftertryk af denne udgivelse må kun ske med udtrykkelig tilladelse.

Medlemskab: kr. 240,- /år.

Abonnement alene: kr. 180,-/år.

Indmeldelse kan ske ved indbetaling på forbundets girokonto. Oplys venligst om navn, adresse, tlf.nr. og fødselsdato.

BACKGAMMON - ET SPIL FOR GENTLEMEN

De fleste gammonspillere tilegner sig hurtigt et meget ambivalent forhold til spillet. Vi er på en gang både fascinerede og frastødte.

Fascinerede fordi gammon er et på overfladen let, levende og hurtigt spil, der involverer hele følelsesregistret. Et spil, der i en utrolig grad river os med og derfor giver stor tilfredsstillelse. Frastødte fordi retfærdigheden - et helt umuligt begreb i en gammonspillers verden - så ofte ikke sker fyldest. Gammonspillet uforlignelige, nogle vil sige modbydelige, kombination af held og dygtighed får ofte sindene i kog. Harmoniske og velafbalan-

cerede mennesker mister både overblik og selvkontrol.

Med det in mente er vi i DBF efterhånden ved at få øjnene op for en række alvorlige principielle problemstillinger. Problemer der bunder i spillets natur, fordi selvsamme tiltrækker - og hvad værre er, måske lige frem udvikler - spillertyper, der udelukkende deltager for på forkerte præmisser at udnytte det held- og pengebetonede element i backgammon. Det er desværre ikke en overdrivelse at sige, at vi har oplevet, at visse spillere ikke alene har brudt med alle moralske regler for spilleradfærd,

men at de samtidig overtræder Straffeloven, både når de snyder under selve spillet, men i særdeleshed, når der skal afregnes efter endt pengespil.

I dette nummer af GAMMON har en af vores stærkeste og mest rutinerede turnerings- og pengespillere taget fat om nældens rod. Artiklen er usædvanlig kontant, men vi har alligevel valgt at bringe den, fordi den rejser en lang række spørgsmål omkring money-game, som DBF ikke kan komme uden om.

Vi har brug for nogle klare retningslinjer lige nu. Et Ethisk Råd kan ikke vente længere.

SYRLIGE DROPS

Har du hørt, at

CHRIS TERNEL, af vittige hunde med udviklet sans for ironi kaldet "Mr. Backgammon", rådede Lars Don Andersen til at stille op i mellemrækken til VM i Monte Carlo. Samme Ternel blev i øvrigt basket ud af brættet i anden runde af: Lars Don Andersen. Hovmod står for

CHRISTIAN SCHOU og ERIK GRAVGAARD tog en flad dansk gammonspiller med på slæb til Monte Carlo. "Nu skal vi jo ikke hugge hovedet af hinanden på vej derned", bedyrede duoen med svedne smil over for rejsekammeraten, hvorefter de kastede sig over staklen i en chouettemaskine. Resultatet blev dog ikke helt som forventet, idet et meget uheldigt antal tusser skiftede ejer-mand. Det ville være synd at kalde rejsekammeraten "flad", da triumviratet endelig nåede til Sydfrankrig. Af vanlige skatte-tekniske årsager lader vi den heldige kartoffels navn forblive en hemmelighed.

SKIFTERETTEN i København måtte gå på overarbejde, da de danske par vendte hjem fra Monaco. De slagne danske spillere lod åbenbart frustrationerne gå ud over konerne.

HENRIK CARLQUIST tabte mange ratingpoints i Middelhavets salte vand. Den kære Kalle overvurderede ganske sit svømmetalent, og måtte se sig distanceret i flere ratede svømme-matches. En af Kalles overmænd har i øvrigt i anden sammenhæng bevist sit svømmetalent med stort held. Og nej, det er ikke METTE JACOBSEN.

ULRIK ANDERSEN, kendt københavnsk kværlant, ikke har brokket sig i spalterne igennem et længere stykke tid. Hvad er der i vejen, Ulrik. Kan du ikke tåle mosten?

FLEMMING "FLETTY" JENSEN havde en yderst avanceret oplevelse i St. Tropez. Nu er der jo grænser for, hvor vidt man kan gå i et offentligt tilgængeligt medlemsblad, men lad os løfte en lille

pikant del af sløret og røbe, at en vis cigaret-pige viste sig at have en særdeles overraskende legemsdel. Noget Fletty ifølge ryterne først fandt ud af, da det var for sent.

JACOB JUHL må være storfavorit til DBFs tåbepris. Fjolset sponserede LARS DON ANDERSENS tur til Monaco. Rub og stub. Og det endte med stub. Nu er begge d'herrer gået i eksil. Men de er trods alt nogle festlige fyre, og vi glæder os til deres hjemkomst, hvormår den end måtte komme. Der er vist nok en personkreds med fælles interesser, der håber, det bliver meget snart.

LAILA SVENSSONs længe annoncerede ægteskab med CHRIS TERNEL stadig lader vente på sig. Parrets forhold (et noget misvisende ord) er ved at udvikle sig til en regulær farce. Et venskabeligt råd fra sidelinien er vel på sin plads: Se så straks at få overstået det pjat. Chris har viet sit hjerte til to terninger og Laila til en enarmet tyve-

knægt. Alliancen er dødsdømt på forhånd.

OLE HANSTED, kendt københavnsk gammonsnob, ifølge sædvanligvis velinformerede kilder skulle have brokket sig over såkaldt kapitalistiske tendenser i DBF, og offentligt flirtet med tanken om at melde sig ud i protest. Hvorfor, spørger man sig selv, går manden så rundt og ligner en forvokset bankelev. Sig mig engang er han da helt fra

snøvsen, eller har han bare spist for mange svampe.

LARS ENGELL, uheldig bookmaker med et særpræget system for udbetalinger, endnu ikke har ladet høre fra sig. Kom nu frit frem, Lars. Vi savner dig.

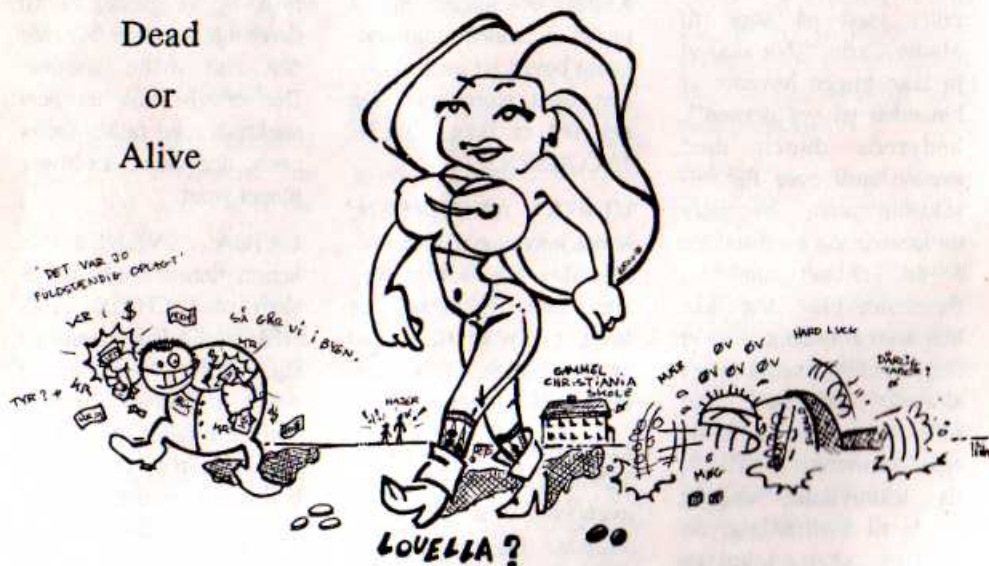
SVERRE WOGNSEN, Aalborgiensisk gammonguru, havde den uhorste frækhed at sætte spørgsmålstegn ved nogle af formandskabets planer under det netop afholdte be-

styrelsesmøde. Pas nu på, Sverre. Det er ikke Sovjetunionen det her.

Redaktøren af denne spalte i sin evindelige sandhedssøgende trang opfordrer alle, ikke mindst jyderne og fynboerne, til at bidrage med indslag. Husk blot, at injurier og ondskabsfuldheder prioriteres en anelse højere end simpel løgn og bagvas-kelse.

Syrlig hilsen LOUELLA

Wanted
Dead
or
Alive

Et lille gæt på hvordan Louelle ser ud, til hjælp for Torben "Skrald" Nielsen.

SYNSPUNKT LANG VEJ ENDNU

af Jeppe Juhl

Dansk backgammon er på vej fremad med stormskridt. Medlemstilgangen er eksplosiv og det samme gælder spillestyrken. Det er kun et spørgsmål om tid - kort tid - inden en dansk topspiller for alvor bryder gennem lydturen internationalt. Og kun et spørgsmål om lidt længere tid, før Danmark er en af verdens stærkeste gammonnationer.

Sådan lyder den selvbekræftende snak rundt omkring i kroene. Ikke mindst fra DBFs allerøverste ledelse, der i påsken gjorde sig selv ufrivilligt til grin ved at udnævne hele 29 danske "mesterspillere". Entusiasmen og optimismen er dog ganske reel. Medlemstilgangen ER eksplosiv og spillestyrken ER steget. Men lige så absolut den første størrelse er, lige så relativ er den anden.

Spillestyrken er steget fra dårlig til jævn god målt med international standard. Sandheden er den, at

Danmark i dag højest har en lille håndfuld spillere, der med lidt god vilje kan siges at have realistiske chancer for at overleve mere end tre runder i et skrappt internationalt felt. Og vi har formentlig slet ikke nogen, som jævnligt er i stand til at placere sig i den bedste fjerdedel.

Jo. Der er vitterlig lang vej endnu. Og det er en sovepude at tro, at resultaterne kommer af sig selv. Forstået på den måde, at bare der spilles meget, så øges standarden af sig selv. En vis forbedring er uundgåelig, men nu har jeg haft min gang blandt de såkaldt bedste i landet gennem to år er, og det generelle indtryk er forstemmende: De danske spillere - specielt dem, der har været etableret i toppen gennem en længere periode - er dovne, slappe og udpræget rutineprægede i deres spil. Det er næsten som om tankegangen er den, at først de elementære facetter af

spillet er behersket, ja så er den ikke længere. Manglende turneringsresultater kan jo passende tilskrives uheld. Et ikke ukendt begreb i backgammon.

Derfor vil spillere som Henrik Østergaard, Tommy Christiansen, Franz Machata, Michael Herbst, Martin Rasmussen og Lars Andersen, for blot at nævne nogle få, om ganske få år opleve et kolossalt styrtdyk i deres placeringer på ratinglisterne. Dykket vil ske i takt med, at de unge spillere, der gider sætte sig ind i så kedelige og tidkrævende begreber som match-equities, take-points og pipcounts, stille og roligt belønnes af de få procentts fordel, de konstant har på deres side, fordi de har et sundt teoretisk fundament. Nu lyder "få procent" ikke af meget. Men effekten er kumulativ, og i et spil som backgammon betyder en varig fordel på blot to procent en vældig

fordel på distancen.

Teoretiske studier alene er dog langt fra en løsning i sig selv. Lige så lidt som man kan læse sig til golf, bridge eller tennis kan man gøre det i backgammon. Man kan komme et godt stykke vej, men meget vigtige elementer som "tablefeeling" og psykologi - to undervurderede aspekter i gammon - kan kun læres ved brættet. Og det bringer mig til det næste og sørgelige element ved dansk gammon anno 1991: Spillet ved brættet.

Jeg er efterhånden nået frem til det standpunkt, at vi spiller forkert herhjemme. Forkert på en måde, der hæmmer den kvalitative fremgang. Jeg tænker ikke på den evindelige klynk og mere eller mindre ulidelige og usportslige optræden som synes fremherskende blandt så at sige alle niveauer af danske gammonspillere. Næh, det er selve spillets struktur den er gal med. Der spilles alt for hurtigt og sløset. De langsomme og mere eftertænksomme spillere lægger hurtigt "uvanen" på hylden, for de bliver hurtigt trætte af at høre på de

andres brokkerier.

Det hurtige og rutineprægede spil er i virkeligheden en katastrofe. For det er med til at ødelægge mulighederne for at oparbejde det for alle gammonspillere så livsvigtige arsenal af "referencer". I stedet for at stoppe og efteranalysere spændende stillinger, noget der er lige så naturligt som at trække vejret for bridge- og skakspillere, ja så tonser den danske gammonspiller videre derudad. Grove fejl forbliver uopdagede, og sprængfyldte og forræderiske stillinger er glemt dagen efter.

Med meget få undtagelser er den eneste mulighed for at oparbejde referencer i dag udelukkende baseret på udenlandsk litteratur. Undtagelserne er de propositions, som enkelte spillere i dag har fundet ud af, er en genvej til at forøge sin spillestyrke. Det kan være en dyr genvej, hvis man vælger at spille dyrt. Men det behøver det ikke at være. Enten kan man selv rulle stillingerne ud, ellers kan man jo vælge en menneskelig sats i videnskabens og nysgerrighedens navn.

Når jeg har deltaget i udenlandske turneringer har det gang på gang slået mig, hvordan selv de etablerede amerikanske verdensstjerner ustandselig er på jagt efter nye og spændende stillinger. Flere af dem rejser rundt med en veritabel propositionsmappe, og i det hele taget spiller både de tyske og amerikanske spillere oftere propositions end match- eller moneygame.

Hvad nytter det eksempelvis, at de få (fem?) danske spillere, der er i stand til at udregne take-point værdien i en given matchstilling, ofte i praksis ikke kan bruge tallet til noget, hvis de er ude af stand til at vurdere den givne stilling med en rimelig stor nøjagtighed. En nøjagtighed, der kunne have været til stede, hvis de havde set en lignende stilling før.

Et andet problem, der iøvrigt er universelt, er paradokset mellem backgammon som pengespil og som tankesport. Langt de fleste gode danske spillere sidder hårdt på deres tilegnede viden. Deres tyre skulle jo nødigt gå hen og lure dem kunsten af. Danmarks mesteren Arendt Lutz er et godt eksempel.

Utallige er de gange, hvor jeg selv eller andre har spurgt manden, hvorfor han rykkede netop det træk, eller hvordan han vurderer en "cube-action" i en given stilling. Svaret er altid: "Spørg ikke mig, jeg spiller bare". Eller: "Jeg ved det ikke". Man kunne forledes til at tro, at mandens gode resultater kun skyldes held. I virkeligheden er Lutz en rigtig dygtig teoretiker, men han har selv måtte betale sine lærepenge, og føler at det må andre også. Lutz's modsætning er Chris Ternel. Han er faktisk den eneste topspiller, der villigt lærer fra sig. Til caféturneringer møder jeg iøvrigt ofte spillere, der højlydt giver deres gode råd med på vejen. Typisk præsenteret i hånlige facon. Et godt råd er at ignorere disse spillere. Odds er, at deres "gode råd" er forkerte.

Ovenstående er ikke noget angreb mod Lutz og hans ligesindede. Jeg forstår udmærket tyskeren, idet han opererer i et dansk gammonmiljø, hvor moneygame er dominerende. Jeg erkender, at gammon og penge

er to integrerede størrelser, men det udelukker ikke, at vi kan hjælpe hinanden på vej. Chouetten er måske den bedste måde. Her kan den mindre gode spiller lære mere på tre timer end på en hel måneds studier. Og pengene er stadig med i spillet. Jeg glemmer aldrig en chouette, hvor jeg spillede med Chris og Lutz. Satsen var så høj, at der blev konsulteret rigtig meget mellem kaptajnen og den anden. Og jeg afkrævede selvfølgelig altid min kaptajn et svar, når jeg var på "siden". I løbet af de seks timer lærte jeg mere end på et helt års foregående spil. At jeg så tjente ovenikøbet er kun en biting. Jeg var sikker på at tjene uanset, hvordan det gik.

En anden måde at forbedre sit spil på er selvfølgelig ved at gennemspille matcher. Der findes efterhånden en del litteratur, hvor du har mulighed for at gennemspille de etablerede stjerners matcher. Intet ondt ord om dem. Det er yderst lærerigt. Men endnu bedre er det at notere sin egne matcher. Aftal det på forhånd med en kammerat, eller få en

trediepart til at gøre det. Match-notation er i virkeligheden nemt, først du har prøvet nogle få gange. Fordelen ved at spille sine egne partier igennem er åbenbar. I de præfabrikerede matcher er din løsningsprocent urealistisk høj, fordi man nu engang tænker klarere, når der ikke er noget på højkant. I dine egne matcher er det hele op til dig selv. Og ved den gensidige analyse bagefter vil du og din modpart kunne lære en masse om især doblinger, når I diskuterer de enkelte partier igennem.

Men der er som sagt lang vej endnu. Lang vej før forbundsledelsens gyldne profetier om dansk gammon som stormagt går i opfyldelse. Jeg tror, at forbundet kan hjælpe drømmen bedre på vej ved at stimulere de spirende klubber landet over til at spille mere i den ånd, som denne artikel er skrevet i. Netop i klubber kan man opnå et miljø, der gavner den kvalitetsmæssige fremgang. En oplagt måde kunne være at arrangere kurser og seminarer i forlængelse af de større turneringer i stil med dem, der er i både skak og

Interview med en mester

Den unge tysker **Michael Meyburg** vinder af dette års intermediate i Nordic Open, tilmeldte sig optimistisk til intermediate til Verdensmesterskabet i Monte Carlo i år. Men så let skulle det dog ikke gå. En af hans venner tilbød ham, at betale differencen, så han kunne deltage i mesterrækken i stedet for. Michael greb chancen og fik efter stort ståhej ændret sin registrering således, at han kunne dyste om den eftertragtede titel som verdensmester. Ligesom i et eventyr gik en drøm i opfyldelse for vores tyske ven. Han blev dette års verdensmester. I den anledning fandt vi en hyggelig bar, hvor vi dagen efter lavede et interview for at finde ud af, hvilket stof en verdensmester er lavet af. Vores samtale blev dog ikke så lang, da den nybakte verdensmester skulle til undervisning hos Paul Magriel (X-22) backgammons bibelforfatter, som tager ikke mindre end \$100 i timen - men mon ikke han har råd til det nu!

GAM: Hvor gammel er du og hvor er du født?

MM: Jeg er født den 27. April 1964 i Bremerhaven.

GAM: Hvad er din beskæftigelse?

MM: Jeg arbejder for en stor international koncern i deres indkøbsafdeling i Nürnberg.

GAM: Hvor lang tid har du seriøst spillet Backgammon?

MM: Seriøst i 2 år og 11 måneder, ialt i 3 år, dvs. den første måned, der spillede jeg seriøst om penge, men jeg tabte også ganske seriøst, så derfor begyndte jeg at læse bøger og studere spillet.

GAM: Hvor tit spiller du?

MM: Næsten hver dag, men efter denne sejr har jeg tænkt mig at spille mindre og studere endnu mere.

GAM: Er det mest matchspil?

MM: Nej, indtil nu har mest jeg spillet moneygame og prop'er.

GAM: Spiller du andre slags tankesport?

MM: Før jeg begyndte at spille BG, spillede jeg skak, men ikke særligt seriøst eller godt - en gang om ugen på hold.

GAM: Da det endelig lykkedes at tilmelde dig til mesterrækken, hvordan vurderede du dine chancer?

MM: Jeg troede ikke på mig selv, men var glad for at jeg havde chancen for at spille mod nogle af de rigtig stærke spillere. Jeg var meget stolt over at være blandt de sidste 64. Men det var faktisk først da jeg var blandt de sidste 16, at jeg følte at jeg havde en chance, dog ikke nok til at jeg ville satse penge på mig selv (odds 15-1, red.), da jeg mente, at hvis jeg vandt bare nogle penge ville det være rigeligt.

GAM: På hvilken måde forberedte du dig til denne turnering?

MM: Jeg har genlæst ting om matchequity (RUSS) og takepoints.

GAM: Fortæl lidt om, hvordan du har oplevet turneringen.

MM: Selvfølgelig fik jeg ingen bye, men med 234 spillere er sandsynligheden alligevel ikke særlig stor. Min første match

mod russeren **Surguladze** var meget spændende, og jeg vandt på dobbelt matchpoint. I næste runde vandt jeg over den stærke amerikaner **Perry Gartner**. PG førte 14-12 til 17, da han i et runninggame ved en fejl dobler til 2 da han kun var 4 pips foran, som han havde fået til at være 14 pips, hvilket resulterede i, at jeg et par slag efter kunne redoble og PG måtte droppe. Efter at PG havde tabt, satsede han \$300 på mig for at vinde VM til 70 gange pengene hos bookmakeren. Jeg var stolt af den erkendelse af mit spil. Den hårdeste match jeg var ude i, var mod **Paul Magriel** i ottendedelsfinalen og derefter **Neil Kazaross** i kvartfinalen (begge to amerikanere). Grækeren **Georges Vadiakas** i semifinalen gav ingen problemer, men den letteste match af dem alle var bestemt finalen. Min modstander, landsmanden **Gerhard Maurer**, lavede en fatal fejl, der gav et udsving på 12 points ved stillingen 2-0 til ham. I stedet for at gardere sig mod en dobbelt 6 i bearoff, og vinde en gammon (8 points), flyttede han forkert i sin bearin, rullede den fatale dobbelt 6, blev ramt fra baren og tabte spillet og 4 points. Fra min 4-2 føring, rullede jeg mig frem til en let 25-8 sejr.

GAM: Hvad er dine fremtidige turneringsplaner?

MM: Hvis jeg kan få fri fra arbejdet, vil jeg gerne deltage i turneringen i Georgien i Rusland, og så håber jeg sandelig, at jeg kan komme til Nordic Open i påsken.

GAM: Har du tænkt dig at skrive noget om Backgammon?

MM: Nej bestemt ikke, jeg føler mig ikke som en ekspert.

GAM: Hvilke spillere anser du for at

være bedst henholdsvis i Tyskland og i hele verden?

MM: I Tyskland må det uden tvivl være **Phillip Marmostein**, som også efter min mening hører blandt de 5 bedste i verden. Bedst i Verden? **Bill Robertie** har været mit idol i lang tid, men efterhånden synes jeg, at han spiller for konservativt, men at vinde verdensmesterskabet to gange gør, at han stadig i mine øjne er en af de bedste.

GAM: Har du nogle tips til nye backgammonspillere?

MM: Man lærer mest om spillet ved at analysere spillet, og vigtigst af alt at læse BG litteratur. For øvede spillere vil jeg forslå; *Leading Edge* og *Inside Backgammon*, som er bimånedlige blade samt D. Kleinmanns "Vision laughs at counting." og andre populære bøger af f.eks. R. Friedmann, B. Robertie, J. Ward.

GAM: Synes du, at du har været heldig under VM?

MM: Ja, mere end jeg plejer at være. Det startede allerede inden turneringen, da jeg vandt den eneste Jackpot (500 FF), jeg deltog i. Men med så mange stærke spillere, skal man også være heldig for at vinde 8 lange matches i træk.

GAM: Vores unge tyske verdensmester kigger på sit ur, undskylder høfligt, at vi må stoppe nu, da han ikke vil komme for sent til sine backgammontimer hos Paul Magriel. Vi ønsker ham endnu engang tillykke med titlen som dette års Verdensmester og ønsker ham forsat held og lykke fremover.

Mange VM-hilsner

Chris Temel og Laila Svensson.

